

D 6

R O M A N C E
af
Festen paa Kenilworth

"Hyrden græsser sine Faar,"

for

P I A N O F O R T E

componeret af

C. E. F. Weyse

Kiöbenhavn hos C. C. Lose & Olsen.

1713-11, No. 642.

Andantino quasi Allegretto.

1. Hyrden græsser si - ne Faar, Gjærdet er hans

dolce.

Thro - ne, So - len Pur - pur om ham slaer, Maanen er hans Kro - ne. Hvad mon vel hantænder paa?

Læn - getaus han sad og saae hen i Af - ten - stun - den. Hjer - tet veed, Kjer - lighed er det

fag-reste Træ i Lun-den. Hjer-tet veed, Kjer-lighed er det fag-re-ste Træ i Lun-den.

CO. RO. Hjer-tet veed, Kjer-lighed er det fag-re-ste Træ i Lun-den.

mf *p*

dolce.

2.

Kongens Datter, stolt og fiin,
 Staaer i Kongeborgen;
 Silke, Guld og Hermelin
 Skjule ikke Sorgen.
 Tanken, som en Fugl saa let,
 Flyver, bliver aldrig træt,
 Synger: "jeg har funden!
 Hjerttet veed, etc:

3.

"Vind og Blomst, svar, hver især,
 Kommer Hun dog ikke?"
 Vinden hvisker: "Hun er nær!"
 Blomsterne de nikke.
 Skjult en Sti fra Slottet gaaer,
 Fuglen høit bag Krattet slaaer:
 "Han har Hende funden!"
 Hjerttet veed, etc:

